

Mgr. Robert Cholenský

advokát - mediátor - rozhodce

Sídlo kanceláře: Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, tel./fax: 548 538 896, mobil: 608 967 423

E-mail: r.cholensky@centrum.cz

Okresní soud v Karlových Varech

Moskevská 1163/17

360 33 Karlovy Vary

Sp. zn.: **24 Nc 5296/2008**

Oprávněný: **Tomáš Pecina**
Slezská 56
120 00 Praha 2

Zastoupen: Mgr. Robertem Cholenským, advokátem
Bolzanova 461/5
618 00 Brno

Povinný: **Město Karlovy Vary**
Moskevská 1281/21
361 20 Karlovy Vary
IČ: 00254657

Soudní exekutor: **JUDr. Stanislav Pazderka**
Prokopova 339/14
397 01 Písek

Dovolání

**oprávněného proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne
29. 4. 2009, č. j. 61 Co 238/2009-36,**

podané ve smyslu ustanovení § 236 *et seq.* občanského soudního řádu
(dále jen „**OSŘ**“) a § 52 odst. 1 exekučního řádu (dále jen „**ExŘ**“)

Dvojmo

Bez poplatku (§ 11 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích)

Bez příloh

I.

1. Usnesením ze dne 8. 1. 2009, č. j. 24 Nc 5296/2008-5, ve znění usnesení ze dne 26. 2. 2009, č. j. 24 Nc 5296/2008-16, nařídil Okresní soud v Karlových Varech exekuci podle rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru správních agend a dozoru, krajského živnostenského úřadu, ze dne 4. 11. 2008, č. j. 5047/LS/08 (dále jen **„exekuční titul“**).

2. Na základě odvolání povinného Krajský soud v Plzni svým usnesením ze dne 29. 4. 2009, č. j. 61 Co 238/2009-36 (dále jen **„napadené usnesení“**), toto usnesení změnil tak, že návrh na nařízení exekuce zamítl, když dospěl k závěru, že exekuční titul není materiálně vykonatelný.

3. Neboť napadené usnesení není v souladu se zákonem, oprávněnému nezbyvá než podat proti němu v celém rozsahu

dovolání

ve smyslu ustanovení § 236 *et seq.* OSŘ a § 52 odst. 1 ExŘ z důvodu vadného právního posouzení ve smyslu ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) OSŘ a navrhnout, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Přípustnost dovolání vyplývá z ustanovení § 238a odst. 1 písm. c) OSŘ.

II.

4. Svůj závěr o materiální nevykonatelnosti exekučního titulu opírá odvolací soud o ustanovení § 261a odst. 1 písm. a) OSŘ a dovozuje, že nepostačuje, aby ve výroku rozhodnutí bylo podání, které má být vyřízeno, označeno svým datem, ale je nutno pojmout do výroku i jeho obsah, tzn. v daném případě, jaké informace mají být oprávněnému poskytnuty.

5. Tento závěr je však nesprávný, protičeří praxi správních orgánů i soudů ve správním soudnictví a ve svém důsledku činí nejen rozhodnutí v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen **„InfZ“**), ale rovněž celý institut ochrany před nečinností správního orgánu podle ustanovení § 79 *et seq.* soudního řádu správního (dále jen **„SŘS“**) neefektivními, protože nezpůsobilými výkonu rozhodnutí ve vykonávacím řízení nebo v exekuci.

6. Námitka napadeného usnesení, že v případě označení podání datem nelze v rámci výkonu rozhodnutí posoudit, zda povinnost správního orgánu byla splněna v souladu s vykonávaným rozhodnutím, je lichá, neboť nebere v úvahu, že podání, na něž je ve výroku rozhodnutí odkazováno, je součástí správního spisu, a pokud by mezi stranami vznikl spor o to, zda exekučním titulem uložená povinnost byla nebo nebyla splněna, lze jej rozhodnout na základě obsahu tohoto správního spisu, který by si soud, případně exekutor stejně musel vyžádat.

7. Oprávněný nenahlíží, jak by si odvolací soud představoval znění výroku rozhodnutí v případě, že je správnímu orgánu ukládána povinnost např. k rozhodnutí o stavebním povolení, které může mít s přílohami, jež jsou jeho nedílnou součástí, délku několika tisíc nebo i desítek tisíc stran: je zcela zřejmé, že jinak než odkazem na správní spis se taková situace racionálně řešit nedá.

III.

8. Oprávněný podotýká, že se s rozhodnutím podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ – a analogicky podle § 81 odst. 2 SŘS – které by povinnost označovalo jinak než odkazem na podání, jež

má být vyřízeno, ve své praxi doposud nesetkal. Jen z oblasti rozhodnutí podle § 81 odst. 2 SŘS lze uvést rozsudky Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 45/2008-114, 8 Ca 99/2008-145, 8 Ca 172/2008-148, 8 Ca 180/2006-36, 10 Ca 191/2006-22 a 10 Ca 192/2006-26, rozsudky Krajského soudu v Brně č. j. 29 Ca 131/2006-26¹, 29 Ca 238/2006-25, 29 Ca 300/2006-19 a 31 Ca 112/2006-19 a rozsudky Krajského soudu v Praze č. j. 44 Ca 139/2007-29, 44 Ca 149/2006-62² a 48 Ca 84/2008-48, z nichž žádný by kritériím materiální vykonatelnosti, jak je chápe odvolací soud, nevyhověl, a nemohl by se tedy stát, vyjma výroku o náhradě nákladů řízení, předmětem výkonu rozhodnutí. Nejinak je tomu i v případě rozhodnutí správních orgánů podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ, kde formulace výroku rozhodnutí vychází přímo z dikce právního předpisu.

9. Je tedy zřejmé, že právní názor odvolacího soudu obsažený v napadeném usnesení by představoval naprostý převrat v dosavadní praxi správních orgánů a soudů ve správním soudnictví, a za situace, kdy lze *ratio* tohoto názoru snadno vyvrátit poukazem na to, že výrokem odkazované podání, jež má být vyřízeno, je pro případ opozičních sporů dostupné ve správním spisu, nemůže obstát.

IV.

10. V neposlední řadě je napadené usnesení v rozporu i s principem materiální spravedlnosti soudních rozhodnutí.

11. Odvolací soud totiž změnil rozhodnutí o nařízení exekuce za situace, kdy tato již byla provedena a skončena, a to na základě materiální nevykonatelnosti exekučního titulu z důvodu neurčitosti, již však povinný netvrdil a ani nevyšla v exekučním řízení u soudu I. stupně nebo v exekuci samotné najevo. Ani oprávněný, ani povinný neměli pochybnost o tom, kterou žádost oprávněného o informace je třeba podle exekučního titulu vyřídit, a povinný tak bezprostředně poté, co mu bylo doručeno usnesení soudu I. stupně, také učinil.

12. Stejně tak není pochybnosti o tom, že uložená povinnost nebyla ze strany povinného ve stanovené lhůtě splněna, a jeho jednání je tudíž *prima facie* porušením práva.

13. Za této situace se napadené usnesení nemůže do samotné exekuce nijak promítnout, avšak má dopad, a to poměrně citelný, do majetkové sféry stran exekučního řízení, když oprávněnému není přiznán nárok na náhradu nákladů řízení a nadto mu bude následně uložena povinnost zaplatit náklady exekuce.

14. *Ex post factum* a *ex officio* uplatněná námitka neurčitosti exekučního titulu tedy působí tak, že porušení práva ze strany povinného ponechává bez sankce a naopak majetkově postihuje oprávněného, který jednal v dobré víře v materiální vykonatelnost exekučního titulu a protiprávního jednání se nedopustil. V rozhodnutí odvolacího soudu je proto třeba spatřovat nedůvodný a vypjatý formalismus, jenž by neměl mít v právním státě spočívajícím, *inter alia*, na principu ochrany legitimního očekávání, místo.

15. Oprávněný znovu zdůrazňuje, že rozhodnutí odvolacího soudu přišlo v době, kdy exekuce byla skončena, námitka neurčitosti vymáhané povinnosti se v samotném řízení ukázala nedůvodnou (a povinným ani nebyla *a limine* uplatňována), a jeho důsledky působí proti samotnému smyslu a účelu výkonu rozhodnutí, když penalizuje *bona fide* jednání oprávněného a poskytuje ochranu protiprávnímu jednání povinného.

---

1 V tomto případě je ve výroku rozhodnutí kromě data žádosti o informace uvedeno, že žádost se týká příjemců veřejných prostředků z rozpočtu dané obce, o jaké informace se přesně jedná, však nikoli.

2 I tento rozsudek uvádí, čeho se žádost o informace týká, byť rovněž uloženou povinnost nespécifikuje přesným označením požadovaných informací.

V.

16. Konečně je třeba upozornit na to, že odvolací soud rozhodl naprosto nepředvídatelně a v rozporu s recentní judikaturou Ústavního soudu (např. nález ze dne 31. 7. 2008, sp. zn. I. ÚS 777/07³, zejm. §§ 15-16). Kdyby odvolací soud oprávněnému právní názor, z něhož hodlal vyjít, přdestřel, ten by měl možnost předložit své protiargumenty, zejména by mohl soud upozornit na masu rozhodnutí správních orgánů i soudů, jež by se v případě aplikace tohoto názoru stala materiálně nevykonatelnými, i na to, že podání, jež mělo být podle exekučního titulu vyřízeno, je exekutorovi i exekučnímu soudu snadno dostupné ve správním spisu, takže situace, kdy by o opozičním sporu nebylo možno rozhodnout, reálně nehrozí.

17. Tím, že odvolací soud takto nepostupoval, učinil své rozhodnutí nepředvídatelným a tudíž i ústavně nekonformním pro rozpor se zásadami spravedlivého procesu.

VI.

18. Napadené usnesení bylo zmocněnci oprávněného doručeno dne 22. 5. 2009, toto dovolání je proto podáváno v zákonné lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 240 odst. 1 OSŘ.

VII.

Ze všech těchto důvodů oprávněný navrhuje, aby dovolací soud napadené usnesení v celém rozsahu zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

V Brně dne 25. května 2009

Tomáš Pecina